

UNIVERZITETSKI CENTAR
MEĐUNARODNOG PRIJATELJSTVA

Izložene fotografije

1. U bijelom	16. Odnos N° 1
2. Kraj ili početak?	17. Odnos N° 2
3. Imaginacija	18. Odnos N° 3
4. Madone	19. Odnos N° 4
5. Studija	20. Poslije ljudi N° 1
6. Dalila	21. Poslije ljudi N° 2
7. Portre-M 1980	22. Poslije ljudi N° 3
8. Portre-O 1980	23. Poslije ljudi N° 4
9. Generacija 1900	24. E '81
10. Slučajan susret	25. Imaginacija N° 2
11. Mesija XX	26. Obris
12. Lice N° 1	27. Pank N° 1
13. Lice N° 2	28. Pank N° 2
14. Lice N° 3	29. Pank N° 3
15. N° 24	30. Port de bras

EROL ČOLAKOVIĆ

UCMP , Šenoa 3a
Komisija za kulturu UCMP, Sarajevo
od 26. 2. - 13. 3. 1981.

Razmišljajući o fotografijama Erola Čolakovića osjećam potrebu da mu se obratim kao samom sebi. Činim to ispisujući riječi koje su dio mog najintimnijeg prisjećanja na vlastitu, a istovremeno i zajedničku nam, zaokupljenost oka.

»Stojim na kraju staze, mahom već prevaljena puta, ali i dalje želim da sve što vidim uhvatim u oko kao u šaku, pa vidom brodim potocima, rječicama i rijekama zavičajnih predjela, loveći u sebi zlatastu jegulju vlastitog bića.

Nemam ruku dugih slikarskih prstiju, u kojoj kičica bojom poigrava, a i ja bih da slikam.

Zaokuplja me oblak, rosim se travom, uzdrhtim sa svakim listom jasike, gorim jesenjim žarom ruja, sa maglom se vidam i zamišljam više no što se od nje preda mnom pruža, poskočim u plaveti neba, a onda me klanac svojim vrletnim hodom potkuje, te tako – sav pritajen – sa divljenjem i zebnjom zavirujem u njegovu dubinu, plašći se da me ne primijeti.

Hodim gledašan – a sve je tako gledno i bez gledarine – pa u tom gledu (ko u dlan kakav gledajući), vidinu bih da dohvatim. Gled me takav, u pogledu i dogledu, lijepo pridobije a želja zanosi: moram biti gledalo i ogledalo.

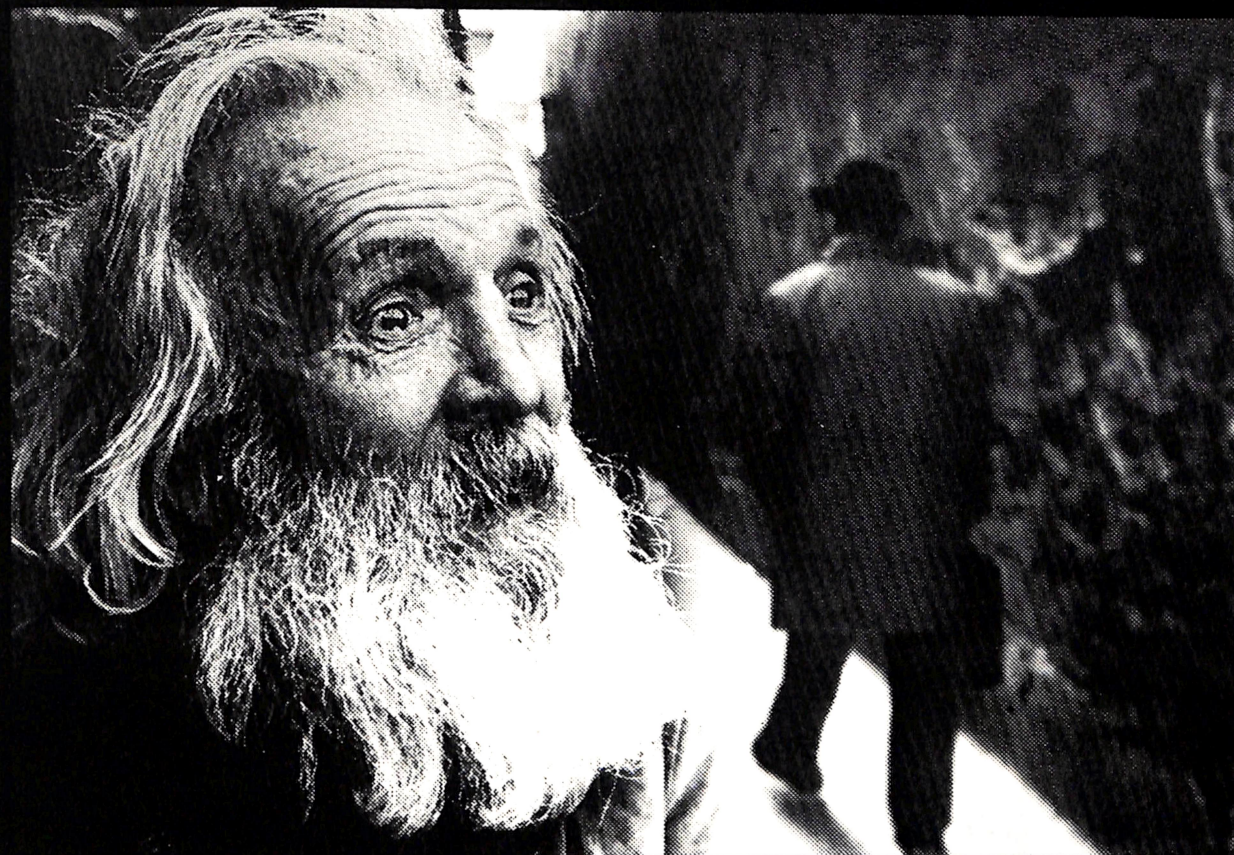
Pa ipak – zagledan u kapi, što brušene svjetlom sabiru sunce sluteći dugu – pitam se i danas: šta li je to što me je od djetinjstva (na mom biće neizbježnom putu oka) gotovo magijski učinilo poslušnim medijem odbljesaka na vodi, listića čvornate vrbe, cvijeta u procijepu, paukovih mreža, snijega koji ne kopni, žednih vrtača, pjenušavog buka, prede sumraka u tkanici zore...?

Više osjećam no što znam.

Odjenut predjelom, postavljam kameru kao štafelaj, uzimam kičicu optičke palete, i – rekao bih – gotovo slikam. Ali, ko zna, možda se samo ispinjem na prste, da sve što se oko mene uzdiže i pruža, u tamnoj komori ponornice vida – svjetlosno dohvatim.

Nadojim se dojkom golog brijega i od znakova cvijeta, grane, lista, gnijezda, krilatog sjemenja, prezrelog grozda, sjanja lokvanja, žeravke sumraka – na maternjem jeziku slike – slažem riječi u prostoј rečenici složenog sklada. Ogledam se u zemlji koja mi je najprisnija. Zagledan u njeno lice uvijek spazim oko čovjeka. I što dalje gledam sve sam bliži samom sebi.«

Jan Beran

„Mesija XX

„ LICE N°1 ”

Erol

Erol Čolaković rođen je u Sarajevu 1956. Osnovno i srednje obrazovanje završio je u Sarajevu, a trenutno je student druge godine Akademije za kazalište film i TV u Zagrebu. Umjetničkom (autorskom) fotografijom počeo je da se bavi ulaskom u Univerzitetski foto kino klub (1977). Do sada je izlagao na sedamdeset kolektivnih izložbi u zemlji i inostranstvu i dobitnik je dvadeset nagrada i priznanja, od kojih izdvajamo:

- II. nagrada »Mladost Jugoslavije '78«
- III. nagrada »Dom JNA« Zagreb '78
- II. nagrada »Dom JNA« Zagreb '80
- II. nagrada »Sarajevo salon« '79
- I. nagrada »Štip« '79
- II. nagrada »MIF Kragujevac« '79
- I. nagrada »Novi Sad« '80...